

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

lauantai 4.7.2026
aamuseurat klo 8.30
Hanna Salomäki

Vanhoissa suomalaisissa sananlaskuissa on kiinnitetty paljon huomiota aamuihin. ”Aamusta päivä parhain”, sanotaan. Tuttu sanonta muistuttaa myös, että ”aikainen lintu madon nappaa”. Moniin aamuja koskeviin sanontoihin kytkeytyy ajatuksia ahkeruudesta ja vastuullisuudesta: ”Aamun virkku, illan torkku, se tapa talon pitää.”

Myös Psalmien kirjassa aamuille annetaan monia erityisiä merkityksiä. Tuo vuosituhantinen rukous- ja veisuukirja on kiteyttänyt viisautta elämän koko kirjosta. Sananlaskuista poiketen Psalmeissa ei aamuilta odoteta kilpajuoksua ja suorituksia. Sen sijaan ne tarjoavat lupauksia aamujemme varusteeksi. Ensimmäinen Psalmien lupaus on toivon lahja. Psalmeissa aamu merkitsee uutta alkua, uusia mahdollisuuksia ja uutta toivoa, kuten Psalmissa 90 kuvataan: ”Ravitse meitä armollasi joka aamu, niin voimme iloita elämämme päivistä. Niin kuin annoit murheen, anna meille ilo.”

Tällaista toivon lupausta tarvitaankin kipeästi. Uudeksi kansantaudiksi on Suomessa viime vuosina noussut toivottomuus. Nuoruus on unelmien ja suunnitelmien elämävaihetta, mutta nykyään monen nuoren on vaikea uskoa hyvään tulevaisuuteen. Tulevaisuususkon murtumista on kuvattu jopa nuorten sukupolvikokemuksena. Sitra on arvioinut, että tulevaisuususkon puutteella on pitkäkestoisia vaikutuksia paitsi nuorten yksilöllisiin elämäntapoihin, myös koko yhteiskunnan tulevaisuuteen. Tutkimusten mukaan nuoret odottavat elämäntä arkisia ja tavallisia asioita, kuten koulutusta, työtä ja perheen perustamista ja päätöksiä, joissa on ajateltu koko luomakunnan tulevaisuutta. Monet näistä toiveista ovat olleet vanhemmille sukupolville itsestäänselvyksiä, mutta nykyään niihin liittyy paljon epävarmuuksia.

läästä riippumatta moni suomalainen kantaa tänä kriisien ja epävarmuuksien aikana huolta tulevasta. Niin yhteiskunnallisten muutosten äärellä kuin oman elämän peruspaalujen pettäessä huoli ja toivottomuus saavat välillä ylivallan. Mistä oma tie löytyy? Miten voin selvittää tulevasta? Päivän kiireet voivat viedä ajatuksia muualle, mutta sitten tulee yö, jolloin pelot kaksinkertaistuvat ja huolet tuplautuvat. Ajatusten vyhdissä, öiden pitkinä pimeinä tunteina usko ja luottamus alkavat murentua. Kuitenkin tällaistenkin öiden jälkeen aamu alkaa sarastaa, valo murtaa pimeään ja meille annetaan uuden toivon lahja. Tällaisia tuntemuksia taisi virsirunoilijakin käydä läpi kirjoittaessaan: ”Uuden aamun ensi säteen kohta lohdukseni saan. Tartu Jeesus heikon käteen, älä hylkää milloinkaan.”

Toinen Psalmien lupaus on vakuutus siitä, että saamme olla kannettavina. Psalmi viisi muistuttaa: ”Herra, jo aamulla kuulet ääneni, aamun hetkellä tuon sinulle pyyntöni ja odotan

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

vastaustasi.” Tänne juhlakentän aamuhetkeen on mukanamme kulkenut monenlaisia arkihuolia, elämän sotkuja ja rikkinäisiä asioita. Mutta täällä on myös nämä huolet kuuleva Jumala, joka haluaa kääntyä ihmisen puoleen.

Myös vuonna 1937 seurakansa oli koolla herättäjäjuhlilla Ylivieskassa. Tuolloin aattoseurojen puhujana oli saarnaaja Aku Räty. Hän kuvasi puheessaan, että Kristus makaa maassa tyhjiin juhlapenkkiin alla rukoillen juhlille saapuvan kansan puolesta. Eri puolilta matkaavaa juhla joukkoa odottivat siis jo ennalta Kristuksen rukoukset. Näissäkin juhlissa, miltei sata vuotta jälkeenpäin, olemme saaneet saapua rukousten täyttämään tilaan. Juhlien järjestäjät ja seuravieraat ympäri maan ovat jo etukäteen kantaneet paikalle tulijoita Kristuksen eteen ja hoidettavaksi.

Kolmas aamujen lupaus Psalmeista on muistutus Jumalan uskollisuudesta ja hyvydestä. Uskon ja toivon hiipuesssa voimme yhä uudelleen kääntää katseemme Jumalan puoleen: ”Sinuun minä turvaan – osoita laupeutesi jo aamuvarhaisesta. Sinun puoleesi minä käännyn – opeta minulle tie, jota kulkea” (Psalmi 143). Turvattomuuden ajassa olemme siltikin turvassa.

Yhtä varmasti kuin uusi aamu nousee, Jumala on sitoutunut ihmisiin. Jumalan pilviin piirretty uskollisuus ja taivasiin ylettyvä armo kohdistuu meistä jokaiseen. Hänen viestinsä on tänään: minä en sinua unohda. Harhaan menneiden polkujemme ja epäonnistumisten jälkeen Jumala on valmiina armahtamaan meitä. Hänen tiedossaan on tähän asti kuljettu matka ja edessäpäin odottava polku. Voimme lähteä uuteen päivään Jouko Ikolan virren (SV 178) sanoin:

Takaisin anna meille, taas toivo, uskallus
työhön ja huomispäivään rohkea luottamus
Siunaa ja hoida meitä, syliisi hellään peitä
rakkaamme, perheemme!